

Divendres II

Is 48,17-19; Mt 11,16-19

Desembre 9

JESÚS DIGUÉ: «A qui compararé la gent d'aquesta generació? S'assemblen als nois que seuen a les places i criden als seus companys dient-los: "Toquem la flauta, i no ballau; cantem complantes, i no us planyeu!" Perquè ha vingut Joan, que no menja ni beu, i diuen: "Té el dimoni"; ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i diuen: "Aquí teniu un golut i un bevedor, amic de publicans i pecadors." Però les obres de la saviesa acrediten que és justa.»

❖ **Preparació:** Esperit Sant, infon sobre meu la saviesa de Déu que m'ajudi a acollir el missatge de Jesús.

❖ **Lectura:** Jesús compara els qui no es van convertir amb Joan ni l'acullen a ell amb uns infants que no ballen amb cançons alegres ni s'entristeixen amb les melangioses. És un simbolisme clar de les dues figures: la del Baptista i la de Jesús. Perquè aquest passatge mostra una mena de díptic, com un fullet amb dues cares oposades: la de Joan i la de Jesús.

Una de les imatges preferides de Jesús per parlar del Regne és la del banquet. La utilitza en moltes paràboles, però sobretot l'exemplifica amb la seva vida: en els àpats, símbols de comunió vital, Jesús s'asseu amb pecadors, amb prostitutes, també amb gent rica... A Jesús li pengem d'ésser «un golut i un bevedor, amic de publicans i pecadors» (Mt 11,19; Lc 7,34). I és que en els evangelis Jesús apareix amb freqüència en banquets, menjant i bevent amb els amics, amb tothom qui el convidava. Els evangelis destaquen la diferència amb Joan Baptista, que ni menjava ni bevia... Li retreuen que els seus deixebles no dejunen (Lc 5,33). Els àpats de Jesús són molt importants teològicament. Ens anuncien l'arribada d'un Reg-

ne que se'ns ofereix en forma de banquet, de reunió d'amics, d'alegria que es desborda amb el vi.

✦ **Meditació:** Joan, que portava un missatge de conversió i preparació, es caracteritzava per l'austeritat i l'ascetisme. Jesús anuncia un Regne que s'inaugura en la seva persona. El Regne messiànic, com el van anunciar els profetes, seria com un gran banquet de bons menjars, amb abundància de vi (Is 25,6). Aquest Regne messiànic es fa realitat en els menjars de Jesús, que és com si digués: «Jo sóc el Messies esperat; amb mi ha començat el banquet». Però els seus àpats són peculiars: els companys de taula són, sovint, persones amb les quals un jueu piadós no s'asseuria, perquè li encomanarien la impuresa: publicans, prostitutes, incomplidors de les normes religioses... Doncs bé, el Regne ha arribat per a tots, també i especialment per a ells. En el banquet del Regne, Déu estableix la comunió de taula, que implica una comunió de vida, amb tots els seus fills, sense excloure'n ningú.

✦ **Oració:** Jesús, vull acceptar la teva invitació per menjar amb tu. Deixa'm convidar-te a menjar, com ho feren Leví, o Simó el fariseu... Si alguna vegada no et convido, fes-te convidar tu, com vas fer amb Zaqueu. Vine al meu costat, igual que quan anaves a la casa amiga que tenies a Betània. Vull obrir-te la porta, perquè sé que estàs trucant. Llavors, segons la teva promesa, entraràs i soparem junts (Ap 3,20).

✦ **Contemplació:** Diu Jesús que ell mateix s'asseurà a la taula del Regne i ens anirà servint. Aleshores Déu Pare farà d'amfitrió, nosaltres serem els seus convidats i Jesús ens servirà, culminant la seva tasca de servidor del Regne (Lc 12,37).

✦ **Acció:** Com a estil de vida: la comensalitat oberta de Jesús en els seus àpats.